

Дріт використовують в якості стебел і гілок, обвивають тонким папером або ниткою кольору того листка або пелюстки, які будуть приклеєні. Дріт обкручують наступним чином: трішки вище кінця дроту накладають вузьку паперову смужку, повертаючи дріт лівою рукою від себе або до себе, і стрічка спірально обмотує його; права рука допомагає цьому обертальному руху. При цьому необхідно слідкувати, щоб паперова стрічка була під кутом 45 градусів по відношенню до дроту.

Зупинимося детальніше на процесі гофрування, тобто процесі надання пелюсткам квітки об'ємної форми. Для кожної тканини необхідно підібрати свій режим нагріву металеві булі, так як деталь із синтетичної тканини може оплавитися, а з товстої тканини - не обробитися.

Металеві булі нагрівають на електроплитці. Нагріту булью тримають вертикально і, натискаючи на тканину, роблять нею обертальні рухи. Працюють булькою на всіх трьох подушках в залежності від технології виготовлення квітки. Необхідно стежити, щоб на тканині не утворилися складки і заломи. Якщо утворився залом, то його можна усунути, розгладивши тканину бульою на твердій гумовій подушці. Якщо прибрати дефект не вдалося, то деталь розмочують або замінюють.

Під час обробки будь-якої деталі квітки не рекомендується притримувати її на подушечці рукою, бо можна обпекти руку об гарячий інструмент. Краще якщо вона під дією інструмента довільно вигинається. Це надасть їй найбільш природного вигляду.

Отже, технологія виготовлення штучних квітів з використанням металевих булей є для використання у навальному процесі з учнями досить небезпечно.

Набагато кращий варіант, коли штучні квіти виготовляють з картону чи гофрованого паперу. За цією технологією також викроюються окремі деталі квітки – пелюстки, листки але форма їм надається зовсім іншим шляхом.

Наприклад, виготовляючи квіти з гофрованого паперу, використовують наслоювання паперу у декілька шарів і так отримують об'ємну квітку.

А при використанні картону – викроюють окремі пелюстки, а надають їм форму за рахунок закладання виточок чи защипів.

Отже, можна зробити висновок, що безпечними технологіями виготовлення штучних квітів, які доцільно використовувати у навчальному процесі, є технології виготовлення квіток із гофропаперу та картону, оскільки тут є відсутнім додаткове використання інструментів для надання пелюсткам об'єму.

Список використаної літератури

1. Малахова Е. Изготовление искусственных цветов. Серия «Учебный курс» Ростов н/Д.: «Феникс», 2000. - 320 с.
2. Писарева Е.С. Цветы для девочек. – М.: «Издательство Олимп», ЗАО «Премьера», 2000, - 192 с. Ил.
3. Зайцева О.В. Декоративные цветы из ткани, бумаги, кожи: Практическое руководство. М.: АСТ, 2008

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЄДИНОЇ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

*Лисиця О. В.
м. Полтава*

Анотація. У статті розкрито основні підходи до розв'язання проблем підвищення ефективності єдиної державної системи цивільного захисту України шляхом інформаційно-правового забезпечення її функціонування. Доведено необхідність вдосконалення механізмів правового регулювання у відповідній сфері.

Ключові слова: єдина державна система цивільного захисту України, правове

регулювання, природно-техногенна безпека, цивільний захист, національна безпека.

Постановка проблеми. Потреба у визначенні інформаційно-правових засад забезпечення Єдиної державної системи цивільного захисту України (далі – ЄДСЦЗ) [1] шляхом дослідження інформаційного законодавства (права), практики його застосування, вирішення проблеми вдосконалення інформаційно-правових норм через призму управлінської діяльності, регулятивної та охоронної функції, захисту інформаційних прав і відносин від протиправних посягань у сфері цивільного захисту обумовлена низкою обставин соціально-політичного, правового та інформаційного характеру. У сучасних умовах особливе значення має здійснення ефективної інформаційної політики під час надзвичайних ситуацій техногенного, соціального та природного характеру [2].

Важливо відзначити, що в Стратегії національної безпеки України, затвердженій Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287/2015, загрози інформаційній безпеці розглядаються в органічному зв'язку з питаннями захисту об'єктів критичної інфраструктури [3].

Результати аналізу наукових публікацій. Дослідженню проблематики правового регулювання забезпечення природно-техногенної безпеки увагу приділяли такі вітчизняні науковці, як Ю. Ю. Азаров, А. В. Басов, А. І. Берлач, Л. А. Жукова, С. С. Засуцько, В. К. Колпаков, С. Ф. Константінов, О. В. Копан, С. О. Кузніченко, О. В. Кузьменко, О. О. Труш, А. Г. Чубенко та ін. Водночас поза увагою дослідників залишився такий важливий аспект проблематики реалізації функції цивільного захисту, як інформаційна безпека в умовах надзвичайних ситуацій, а також питання її законодавчого й організаційного забезпечення.

Виклад основного матеріалу. Інформаційне право – комплексна галузь юридичної науки, її окремі положення базуються на теоретичних засадах інших галузей юридичної науки: адміністративного, кримінального, кримінально-процесуального, трудового, господарського, підприємницького, комерційного права, права інтелектуальної власності, що дозволяє нам висунути гіпотезу дослідження. Вона ґрунтується на припущенні, що система, основним призначенням якої визначається цивільний захист, повинна діяти базуючись на широкому колі правових норм, у тому числі й інформаційно-правових.

Без інформації неможливо ефективно керувати системою, забезпечувати її раціональне функціонування та успішний розвиток, досягти поставлених цілей, що підтверджується положеннями законів України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» [4] та «Про Національну програму інформатизації» [5]. Інформаційне забезпечення діяльності є невід'ємною складовою роботи з організації взаємодії всіх суб'єктів державної системи цивільного захисту України. Особливістю інформаційного забезпечення цивільного захисту є те, що обсяг і характер інформації повинен відповідати покладеним на ці органи завданням. На основі своєчасного збору та всебічного аналізу інформації вповноважені органи мають можливість: – глибоко вивчати стан техногенної та природної безпеки на конкретній території, об'єкті, у криміногенному середовищі; – спланувати заходи реагування; – внести корективи у розстановку сил і засобів; – своєчасно прийняти управлінське та оперативно-тактичне рішення; – правильно організувати взаємодію з іншими органами, задіяними у справі цивільного захисту.

Одним із пріоритетних напрямів безпекової політики України повинно стати підвищення безпеки та стійкості цивільного захисту по відношенню до усього спектру загроз і ризиків, оскільки саме критична інфраструктура забезпечує життєво важливі для населення, суспільства та держави послуги та функції, без яких неможливі їх безпечне існування та благополуччя, а також належний рівень національної безпеки.

Мета інформаційної безпеки цивільного захисту полягає в забезпеченні постачання населенню, суспільству, бізнесу і державі життєво важливих товарів і послуг. Для виконання функцій держави необхідно гарантувати безперебійне стале функціонування об'єктів критичної інфраструктури у визначених режимах, мати спроможність запобігати руйнуванню чи завданню невідповідної шкоди, припиненню функціонування або втраті контролю над об'єктами критичної інфраструктури внаслідок дії всіх чинників, та забезпечувати швидке відновлення їх функціонування, у разі, якщо воно було перерване. Основним Законом нашої держави громадянам України гарантовано право на захист свого життя і здоров'я від наслідків аварій, катастроф, пожеж, стихійного лиха. Реалізацією цього права опікуються як органи державної влади, так і суб'єкти господарювання. На реалізацію зазначених прав спрямована і ст. 4 Кодексу цивільного захисту України, яка встановлює, що цивільний захист – це функція держави, яка спрямована на захист населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій шляхом попередження і ліквідації таких ситуацій та надання допомоги постраждалим [2].

Отже, для реалізації зазначеної функції держави в країні створюється ЄДСЦЗ, визначаються її суб'єкти. Завдання та структура ЄДСЦЗ визначає функціональне навантаження інформаційно-правових механізмів в загальній системі цивільного захисту. Єдина державна система цивільного захисту – сукупність органів управління, сил і засобів центральних та місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, виконавчих органів рад, підприємств, установ та організацій, які забезпечують реалізацію державної політики у сфері цивільного захисту.

Статтею 5 Кодексу цивільного захисту України визначається, що залежно від характеру походження подій, що можуть зумовити виникнення надзвичайних ситуацій на території України, визначаються такі види надзвичайних ситуацій: 1) техногенного характеру; 2) природного характеру; 3) соціальні; 4) воєнні [2].

Особливо небезпечними є комбіновані загрози та загрози, реалізація яких може призвести до катастрофічних і різноманітних каскадних ефектів внаслідок взаємозалежності елементів критичної інфраструктури.

Висновки. Основними завданнями визначення інформаційно-правових засад забезпечення техногенної та природної безпеки є підвищення ефективності діяльності суб'єктів ЄДСЦЗ, удосконалення системи управління нею і раціоналізації їхньої роботи. Досягнення даної мети вимагає вирішення сукупності задач, а саме:

- теоретико-правове обґрунтування взаємозалежності розвитку інформаційного суспільства, гарантування і захисту прав, свобод, інтересів людини, суспільства і держави в інформаційній сфері та вдосконалення координаційної функції держави у сфері цивільного захисту;
- розкриття теоретико-методологічних засад розвитку інформаційного законодавства в аспекті цивільного захисту;
- визначення закономірностей регулювання інформаційної діяльності та регулювання суспільних відносин у сфері безпеки критичної інфраструктури;
- обґрунтування необхідності врахування при формуванні та реалізації державної інформаційної політики України питань цивільного захисту, інформатизації ЄДСЦЗ та внесення пропозицій до зазначеної політики. [6].

Список використаної літератури

1. Кодекс цивільного захисту України : Закон України від 02.10.12 р. № 5403-VI. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>
2. Конституція України : Закон України від 28.06.96 р. № 254к/96-ВР. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80>
3. Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту : Постанова

Кабінету Міністрів України від 09.01.14 р. № 11. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/ru/11-2014-%D0%BF>

4. Про Концепцію Національної програми інформатизації : Закон України від 04.02.98 р. № 75/98-ВР. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/75/98-%D0%B2%D1%80>

5. Про Національну програму інформатизації : Закон України від 04.02.98 р. № 74/98-ВР. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80>

6. Про основи національної безпеки. України : Закон України від 19.06.03 р. № 964-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 39. – Ст. 351.

РОЛЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ВИСВІТЛЕННІ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

*Михайлець Д. Ю.
м. Полтава*

Анотація. В статті аналізується подача відомостей про надзвичайні ситуації в засобах масової інформації. Висвітлюється значення ЗМІ в умовах надзвичайної ситуації та розглядається їхній позитивний і негативний вплив на суспільство, зокрема на постраждалих.

Ключові слова: засоби масової інформації, надзвичайна ситуація, безпека життєдіяльності.

Постановка проблеми. Останнім часом спостерігається збільшення кількості надзвичайних ситуацій. Головними напрямками діяльності у цій сфері є попередження та відвернення надзвичайних ситуацій, своєчасне й адекватне реагування на них. У процесі формування культури безпеки життєдіяльності велика увага приділяється засобам масової інформації. Особливої уваги заслуговує моральна сторона, яка являє собою своєрідну етику ризику і безпеки. Оскільки інформування про НС здійснюється в основному через засоби масової інформації, а, отже, важливо знати як вони впливають на людей.

Мета дослідження – визначити вплив засобів масової інформації в умовах надзвичайної ситуації на населення.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах ЗМІ є важливою та майже невід'ємною частиною нашого життя. Вони сприяють підвищенню залученості й обізнаності людей, а також розширенню доступу до інформації.

Значне місце, наприклад на телебаченні, посідають програми присвячені катастрофам стихійного та техногенного характеру, злочинам, військовим конфліктам.

Інформаційний вплив сприяє досягненню більш дієвих результатів в діяльності з управління ризиками на рівні суспільства. Своєчасне інформування сприяє правильному розумінню загроз і небезпек, які відбуваються, а також приводить до правильного реагування на їхній прояв [1, с.42].

Важливе значення засоби масової інформації мають в освітленні надзвичайних ситуацій. При виникненні надзвичайної ситуації держава повинна оперативно включитися в процес стихійного формування каналів розповсюдження інформації про НС і зробити так, щоб поширювана інформація сприяла найбільш оптимальній поведінці людей [3, с. 110]. Завдяки ЗМІ будь-яка НС або стихійне лихо отримують інформаційно-комунікативний резонанс, який або підсилює катастрофічність наслідків, або допомагає уберегтися від депресії, апатії.

Для людей, які знаходяться у безпосередній близькості від трагедії, специфічним джерелом інформації є власні спостереження, а також повідомлення очевидців. Саме в таких умовах досить часто розповсюджуються чутки. І в цих випадках ЗМІ може виступати як підігрівач цих пліток, якщо буде надавати двозначну та незрозумілу інформацію. В іншому випадку – саме засоби масової інформації здатні спростувати